

τα τῆς ἀρετῆς κατ' ἐπιφάνειαν, οὐχὶ μὲ προαίρεσιν ἐσωτερικὴν καὶ εὐ-
 πείθειαν εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. Ὅθεν ἡ κολακεία εὔρεν εὐκολον εἰσοδὸν
 εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ κατώρθωσε πλειότερον παρ' ὅσον ἤθελε· διό-
 τι τὸ μισαρὸν τοῦτο ὑποῦλον θηρίον ζητεῖ πάντοτε νὰ φθείρῃ τὴν ψυ-
 χὴν καὶ τὴν καρδίαν τῶν δυνατῶν, μὲ σκοπὸν νὰ ἐκτελῇ ἀκωλύτως
 τὰς θηριώδεις καὶ ἀπανθρώπους ὁρέξεις αὐτοῦ· ὡς ἐπιτοπλεῖστον ὁμως
 τὸ μίasma τῆς κολακείας προξενεῖ τοσαύτην διασθορὰν εἰς τὸν μαινό-
 μενον, ὥστε φέρει εἰς παντελῇ ἀλογίαν καὶ μανίαν ὀλέθριον καὶ αὐτὸν
 καὶ τοὺς κολακεύοντας. Ὁ Νέρων ἐκεῖνος, ὃς τις, ὅτε ποτὲ ἔφεραν εἰς
 αὐτὸν νὰ ὑπογράψῃ θανατηφόρον ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τινος
 κακούργου, εἶπεν: *εἶθε μὴ ἤξευρον γὰρ γράφω· οὗτος ἔλεγεν ὕστερον:*
ἐπεθύμων ἄπαν τὸ ἀνθρώπιον γένος γὰρ εἶχε μίαν μόνην κεφα-
λήν, διὰ γὰρ λάβωτῇ εὐχαρίστησιν διὰ μιᾶς τ' ἀποκεφαλίσω αὐτό.
 Ὁ Νέρων λοιπὸν μὴ ὑποφέρων νὰ ἔχῃ τὴν ἀρετὴν τοῦ διδασκάλου ἔ-
 λεγχον τῶν ἑαυτοῦ κακίων, προσέταξε τινὰ δούλον τοῦ Σενέκα Κλεο-
 νίκην ὀνομαζόμενον νὰ φαρμακώσῃ αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοῦτο ἀπέτυ-
 χεν, ἢ ἐκ φιλανθρωπίας τοῦ δούλου ἢ διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ Σενέκα,
 ὁ Νέρων κατηγόρησε τὸν ἀθώωτατον διδάσκαλον ὡς μέτοχον τῆς ὑπὸ
 τοῦ Πίσωνος γενομένης συνωμοσίας κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει
 ταύτῃ κατεδίκασεν αὐτὸν νὰ θανατωθῇ, ἀφήσας νὰ ἐκλέξῃ τὸν τρόπον
 τοῦ θανάτου. Ὁ Σένεκας ἔκλεξε νὰ ἀνοίξωσι τὰς φλέβας αὐτοῦ, καὶ οὕ-
 τως ἐτελεστέησεν ἡλικίας 53 ἐτῶν.

Ὁ φιλόσοφος οὗτος συνέγραψε πολλὰς καὶ ἀξιολόγους δημηγορίας,
 αἵτινες ὁμως δὲν σώζονται. Ἐκ τῶν σωζομένων τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ φι-
 λοσοφίας τὰ κυριώτερα εἶναι περὶ θυμοῦ· περὶ παραμυθίας· περὶ προ-
 νοίας· περὶ ἀταραξίας ψυχῆς· περὶ σταθερότητος τοῦ σοφοῦ· περὶ ἐπι-
 εικείας· περὶ βραχυζωίας· περὶ εὐδαίμονος βίου· περὶ ἀγαθοποιίας, κτλ.
 Ἄν ἐξαιρέσωμεν ὀλίγας τινὰς Στωϊκὰς ὑπερβολάς, πάντα τὰ ἠθικὰ αὐ-
 τοῦ συγγράμματα εἶναι ἀξιόλογα καὶ ὠφελιμώτατα, ὡς ἐκ τῶν ἀκο-
 λούτων στοχασμῶν καὶ ἀξιωματῶν αὐτοῦ δύναται ἕκαστος νὰ βεβαιωθῇ.

Ἀγαπῶμεν τοὺς γονεῖς· καὶ πρέπει βεβαίως νὰ ἀγαπῶμεν αὐτοὺς, ἂν
 καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ζητῶσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν γάμον μὲ σκο-
 πὸν τεκνοποιίας· ἀλλὰ πόσον ὀφείλομεν νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν! Οὐ-
 δεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον ἄνευ σκοποῦ· διότι εἰς
 πάντας προητοίμασε τὰς ἀναγκαίας τροφὰς καὶ βοήθειας· ἀπὸ τῆς ἀρ-
 χῆς τοῦ κόσμου ἐπρονόησε περὶ ἡμῶν, καὶ διέταξε τὸ πᾶν οὕτως,
 ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι πάντοτε ἐστάθημεν τὸ ἀντι-
 κείμενον τῶν φροντίδων καὶ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ.

Ἀπαρίθμησον, ἄνθρωπε, τὰς εὐεργεσίας, ὅσας ἐπεσώρευσεν εἰς σὲ ὁ
 Θεός. Οὗτος ὁ φιλοστοργότατος πατὴρ σ' ἔμαθε νὰ ὑποτάττῃς τόσα
 ζῶα δυνατώτερα σου· παρ' αὐτοῦ ἔλαβες τὰς διανοητικὰς δυνάμεις· εἰς